

o sobě a který by se rovnal rozsahu §em 85 b) předpokládanému. Bez předpokladu tohoto vědomí spadá však souzený skutek jen pod ustanovení §u 85 písm. a) tr. zák., tudíž pod trestní sazbu první věty prvního odstavce §u 86, tedy pod mírnější trestní sazbu, než které bylo naň použito, takže jest na místě mimořádná obnova trestního řízení, již jest arciť provésti již jen ve směru zločinu zlomyslného poškození cizího majetku, naznačeného v §u 85 písm. a), b) tr. zák. a trestného podle první věty druhého odstavce §u 86 tr. zák.

Čís. 2808.

Příslušníci národnosti židovské nemají nároku, by od nich byla přijímána a jim vyřizována podání sepsaná v jiném jazyku než státním.

(Rozh. ze dne 30. května 1927, Zm II 431/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl v trestní věci zemského trestního soudu v Brně pro přečin podle §u 23, 24, 25 zákona ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. zák. odvody obžalovaných na zmateční stížnost soukromé obžalobkyně a vrátil je k rukám jejich obhájců podle předpisu čl. 4 odstavec třetí, hledě spolu k ustanovením čl. 18 písm. c) vládního nařízení ze dne 3. února 1926, čís. 17 sb. z. a n., — neboť obžalovaní, za něž jejich obhájci podali odvody na zmateční stížnost, jsou podle protokolů o jejich zodpovědných výsledcích národnosti židovské, nemají tudíž nároku na to, by od nich byla přijímána a jim vyřizována podání sepsaná v jazyku jiném než státním.

Čs. 2809.

Podmínkou ochrany § 68 tr. zák. u polního hlídače jest nejen, by byl do přísahy vzat, nýbrž i by mu byl též doručen dekret o jeho potvrzení v úřadě.

(Rozh. ze dne 31. května 1927, Zm I 275/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 23. února 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí ve smyslu §u 81 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti obžalovaného, poukazující s hlediska §u 281 čís. 9 a) tr. ř. k tomu, že tu nejde o čin trestný podle §u 81 tr. zák., poněvadž polní hlídač Jan G. v době spáchání činu stěžovateli za vinu

daného neměl ještě úředního dekretu a nebyl proto úřední osobou po rozumu §u 68 tr. zák., nelze upříti oprávnění. Napadený rozsudek zjišťuje po této stránce, že polní hlídač G. byl dne 14. května 1926, tedy před činem tu v úvahu přicházejícím, u okresní politické správy v Řičanech řádně jako polní hlídač velkostatku B-ého do přísahy vzat, a že též byl osudného dne opatřen při výkonu služby služebním odznakem, a označuje skutečnost, že svědkovi nebyl vydán dekret, nýbrž doručen teprve dodatečně až 20. ledna 1927 (za trestního řízení), za nerozhodnou, poněvadž spočívala zřejmě jenom na opomenutí, ježto by věcná příčina, bránící snad ustanovení G-a za hlídače, byla v přípisech politické správy uvedena. Než tu přehlídí soud význam předpisů §u 20 zemského zákona pro Čechy ze dne 12. října 1875, čís. 76, podle něhož se vyžaduje k tomu, by ustanovený polní hlídač požíval postavení vrchnostenské osoby, by byl příslušnou politickou správou netoliko vzat do přísahy, nýbrž též ve svém úřadu potvrzen, a že pak podle §u 23 zákona jest každému, jenž byl jako zřízenec k ochraně polního majetku přísahou zavázán, okresní politickou správou vydati k jeho legitimaci vysvědčení o stavším se potvrzení v úřadu a vykonané přísaze. S ohledem na tento jasný a výslovný předpis nelze pokládati polního hlídače za úřední osobu ve smyslu §u 68 tr. zák., dokud obě tyto podmínky splněny nejsou. Ježto pak v souzeném případě podle rozsudečných zjištění byl hlídači G-ovi příslušný dekret, zakládající jeho potvrzení v úřadě, doručen až dne 20. ledna 1927 (téhož dne byl též podle spisu politické správy teprve dekret vyhotoven), je zřejmo, že výrok odsuzující stěžovatele pro zločin §u 81 tr. zák. je právně mylný. Již z toho důvodu bylo proto zmateční stížnosti vyhověti, aniž bylo třeba zabývatí se ostatními vývody zmateční stížnosti, jež jsou v podstatě rázu formelního, zrušiti napadený rozsudek jako zmatečný a za podmínek §u 5 nov. k trestnímu řádu věc vrátiti do první stolice k novému projednání a rozhodnutí, ježto nalézacímu soudu bude ve smyslu §u 262, 267 tr. ř. uvažovati o tom, zda nenaplnňuje činnost obžalovaného skutkovou podstatu jiného trestného činu (§ 98, 99 tr. zák., případně zákon čís. 309 z roku 1921 o útisku).

Čís. 2810.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Ke skutkové podstatě přečinu § 14 zákona se vyžaduje po stránce subjektivní úmyslné předsevzetí činu, o němž jest si pachatel vědom, že jest způsobitým pobuřovati proti právním statkům tímto předpisem chráněným; byl-li přečin spáchán hlasováním o resoluci, vyžaduje se, by bylo zjištěno, že hlasovavší znali obsah závadného místa resoluce.

(Rozh. ze dne 31. května 1927, Zm I 313/27.)